

Zondag 8 januari 2023

Openbaring van de Heer

Evangelielezing: Matteüs 2, 1-12

Overweging

Vandaag is het feest van de openbaring des Heren, maar hoe komt God in het hier en nu aan het licht?

Ik heb drie dingen meegenomen om te laten zien (een zakje zaad, een verband en een spiegeltje).

Wil je iets van God zien, kijk dan naar de natuur, naar het zaad dat in de aarde ontkiemt en prachtige bloemen voortbrengt, naar alles dat er groeit en bloeit op de akkers, op de velden, naar de grote majestueuze bomen en de piepkleine plantjes, met die wonderbare variatie in kleuren en vormen; naar grote dieren als een olifant of een walvis en die hele kleine insecten als een onze-lieve-heer-beestje of een spinnetje; naar de bergen met hun vergezichten en de zeeën die altijd in beweging zijn. Wie dat bewonderen kan, wie zich daarover verwonderen kan, die ontdekt iets van God de schepper in al wat er bestaat.

Wil je iets van God zien, kijk dan naar de mensen die wonden verbinden, die pleisters plakken op mensen die beschadigd zijn, die een helpende hand bieden aan hen die op eigen kracht niet verder kunnen, die hun ogen lenen aan de blinden, hun oren aan de doven, hun stem aan hen die monddood zijn gemaakt. In al die mensen die hun hart laten spreken, kun je iets ontdekken van God, die we onze vader in de hemel noemen, een vader die zorg en liefde geeft, maar wel in en door mensen.

Wil je iets van God zien, kijk dan eens in een spiegel naar jezelf, en bedenk dat je leeft, dat je een levend wonder bent, dat je denken kunt, keuzes kunt maken, dat je dromen en verwachtingen kunt hebben, dat je een wezen bent die enorm veel mogelijkheden in zich meedraagt, die blijheid kan ervaren, maar ook verdriet. We zijn geschapen naar Gods beeld en gelijkenis, zegt het boek van de bijbel. Bij een pasgeboren kindje ervaren we het heel sterk: dat wonder van het leven, zo klein en toch alles erop en eraan, kwetsbaar maar met enorme groeimogelijkheden. Maar hetzelfde geldt ook voor elke volwassen mens, jong en oud. Wie oog heeft voor het wonder van het leven, die ziet iets van God.

Wil je iets van God zien? Ja natuurlijk willen we graag iets van God zien. Als we echt iets van God zouden kunnen zien, wat zouden we dan grote gelovigen zijn, dan zou heel ons leven veranderen. Alleen denken we dan wel in de verkeerde volgorde. Het is niet: eerst iets van God zien en dan geloven, maar het is eerst geloven en dan gelovig iets van God zien.

Het probleem is dat we zo vaak de verkeerde kant op kijken. We maken vaak dezelfde fout als de drie wijzen uit het oosten waar Mattheüs over vertelde in het evangelie van vandaag. Ze hadden de ster van een koningskind gezien, en dus zochten ze dat in het paleis van een koning. Op zich heel logisch gedacht, maar ze waren daar wel op het verkeerde adres. Dat koningskind moesten ze niet zoeken in een paleis maar in een schapestal, niet bij koninklijke ouders maar bij een eenvoudige timmerman en zijn vrouw.

Als we als gelovige mensen iets van God willen zien, iets van Hem willen ervaren, iets van Hem begrijpen, dan moeten we Hem niet zoeken in het grote en machtige. We noemen Hem wel de almachtige, die hoog in de hemel zetelt. Maar daar in de hoge laat God zich niet vinden.

Iets van Hem is te vinden het kleine en onaanzienlijke, dat heel dichtbij is, in het wonder van de natuur, in het wonder van menselijk leven, in het wonder van menselijke goedheid en zorgende liefde.

In het boek Genesis wordt verteld dat Mozes God ontmoette in de brandende doornstruik en Mozes vroeg Hem naar zijn naam. God antwoordde toen: mijn naam is: Ik zal er voor je zijn. Dat is een heel treffende naam voor God. Hij is er voor de mensen, zoals mensen er voor elkaar zijn. Hij is er voor de mensen, niet als een soort supersinterklaas, die alle gebeden wel even verhoren kan, maar als een onzichtbare kracht die alle leven laat groeien, die mensen inspireert meer mens te worden, menslievender, menswaardiger. Hij is er voor de mensen niet als een soort superdokter die alle wonden kan helen, die alle zieken eventjes beter maken kan, maar als een onzichtbare kracht die gewonden verder helpt in hun leven.

En geloven in die God wil ook altijd zeggen: zijn naam waar maken: ik zal er zijn voor jou. Er willen zijn voor elkaar, niet alleen voor hen van wie je veel houdt, maar ook voor die ander, dichtbij of ver weg.

Amen

Frans-Willem van de Sande, geïnspireerd door Henk Tolboom